

Č. j.
Sp. Zn.
Vyřizuje
Kontakt
Datum

03864-12/2025-ERU
OSR-03864/2025-ERU
[REDACTED]
16. 06. 2026

Adresát
dle rozdělovníku

ROZHODNUTÍ

O rozkladu společnosti **Domácnost bez starostí s.r.o.**, se sídlem Malátova 309/2, 612 00 Brno, IČ: 140 16 346 (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03864-7/2025-ERU ze dne 13. května 2025 (sp. zn. OSR-03864/2025-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve **výroku I.** uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91c odst. 1 písm. i) energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2024, kterého se dopustil tím, že jakožto držitel oprávnění k činnosti energetického zprostředkovatele č. 742238147 v rozporu s § 11m odst. 5 energetického zákona nepředal písemné vyhotovení smlouvy nejpozději do 14 dnů od uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky plynu, když zákazníci paní [REDACTED] předal písemné vyhotovení Smlouvy o sdružených službách dodávky plynu č. [REDACTED] (ve vztahu k odběrnému místu EIC [REDACTED]), kterou účastník řízení za zákaznici uzavřel dne 29. dubna 2024 s dodavatelem společností [REDACTED] až dne 23. května 2024, ačkoliv měl povinnost ji předat nejpozději dne 13. května 2024, tj. 10 dnů po lhůtě stanovené právními předpisy, za což mu byla ve **výroku II.** uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a ve **výroku III.** povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši paušální částky 2 500 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako příslušný správní orgán podle § 17b odst. 14 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) a odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), po projednání věci v rozkladové komisi, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

I. Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03864-7/2025-ERU ze dne 13. května 2025 (sp. zn. OSR-03864/2025-ERU) se ve výroku I. mění tak, že se nahrazuje následujícím zněním:

„Obviněný z přestupku, společnost Domácnost bez starostí s.r.o., se sídlem Malátova 309/2, 612 00 Brno, IČ: 140 16 346, se uznává vinným ze spáchání přestupku podle § 91c odst. 1 písm. i) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že jakožto držitel oprávnění k činnosti energetického zprostředkovatele č. 742238147 v rozporu s § 11m odst. 5 energetického zákona nepředal písemné vyhotovení smlouvy v termínu podle § 11m odst. 5 energetického zákona, tj. nejpozději do 14 dnů od uzavření smlouvy o dodávce plynu nebo smlouvy o sdružených službách dodávky plynu, když zákazníci paní [REDACTED] předal písemné vyhotovení Smlouvy o sdružených službách dodávky plynu č. [REDACTED] (ve vztahu k odběrnému místu EIC [REDACTED]), kterou účastník řízení za zákaznici uzavřel dne 29. dubna 2024 s dodavatelem společností [REDACTED], až dne 17. května 2024, ačkoliv měl povinnost ji předat nejpozději dne 13. května 2024, tj. 4 dny po lhůtě stanovené právními předpisy.“

II. Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03864-7/2025-ERU ze dne 13. května 2025 (sp. zn. OSR-03864/2025-ERU) se ve výroku II. mění tak, že se nahrazuje následujícím zněním:

„Od uložení správního trestu za spáchání přestupku podle § 91c odst. 1 písm. i) energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2024, se podle § 43 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, upouští.“

III. Rozklad společnosti Domácnost bez starostí s.r.o., se sídlem Malátova 309/2, 612 00 Brno, IČ: 140 16 346, proti výroku III. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03864-7/2025-ERU ze dne 13. května 2025 (sp. zn. OSR-03864/2025-ERU), se zamítá a napadené rozhodnutí se v této části potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Průběh správního řízení

Na základě šetření provedeného u účastníka řízení pod sp. zn. 01560/2025-ERU Energetický regulační úřad zjistil, že účastník řízení jakožto držitel oprávnění k činnosti energetického zprostředkovatele nepředal zákaznici paní Jaroslavě Žďánské písemné vyhotovení smlouvy o sdružených službách dodávky plynu do 14 dnů od uzavření smlouvy. Účastník řízení tak byl podezřelý ze spáchání přestupku podle § 91c odst. 1 písm. i) energetického zákona, kterého se měl dopustit porušením § 11m odst. 5 energetického zákona.

Energetický regulační úřad dospěl po prostudování skutečností zjištěných při kontrole k závěru, že byly dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu, a proto vydal příkaz č. j. 03864-3/2025-ERU ze dne 1. dubna 2025, kterým uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku dle § 91c odst. 1 písm. i) energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2024, kterého se dopustil tím, že jakožto zprostředkovatel nepředal písemné vyhotovení smlouvy nejpozději do 14 dnů od uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky plynu, když zákaznici paní [REDAKCE] předal písemné vyhotovení Smlouvy o sdružených službách dodávky plynu č. [REDAKCE], kterou za zákaznici uzavřel dne 29. dubna 2024 s dodavatelem společností [REDAKCE], až dne 23. května 2024, ačkoliv měl povinnost ji předat nejpozději dne 13. května 2024, za což mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč.

Proti příkazu podal účastník řízení dne 8. dubna 2025 odpor, ve kterém uvedl, že příkaz je založen na nesprávném právním posouzení věci. Účastník řízení nesouhlasil se závěrem, že by jeho jednání mělo být kvalifikováno jako přestupek, neboť postrádá společenskou škodlivost. Z účelu zákona je zřejmé, že povinnost předání smlouvy zákazníkovi je v zákoně stanovena z toho důvodu, aby měl zákazník možnost využít právo na odstoupení od smlouvy, resp. na její výpověď, jež mu § 11b energetického zákona přiznává. V daném případě došlo k odeslání smlouvy na adresu zákaznice 16 dnů ode dne uzavření smlouvy, přičemž se tak stalo administrativním pochybením a nejednalo se tak o nepoctivý záměr účastníka řízení. Jelikož dodávka měla být zahájena až 1. ledna 2025, měla zákaznice dalšího více než půl roku na to, aby využila svého práva na výpověď smlouvy podle § 11b odst. 1 energetického zákona. Jednáním účastníka řízení proto nemohlo dojít ke zkrácení práv zákaznice. Ta navíc měla k dispozici rámcovou smlouvu o zprostředkování a znala tedy základní podmínky smlouvy s dodavatelem, nemohlo tak dojít ani k porušení práva zákazníka na řádné a včasné seznámení s podmínkami smluvního vztahu na dodávku plynu. Nadto byla zákaznice ze strany účastníka řízení opakovaně kontaktována telefonicky a celá věc s ní byla diskutována, aby měla veškeré informace o právních jednání, která za ni účastník řízení činil.

Na základě podaného odporu byl příkaz zrušen a Energetický regulační úřad pokračoval v řízení. Dne 29. dubna 2024 obdržel Energetický regulační úřad vyjádření, ve kterém účastník řízení plně odkázal na svoji argumentaci uvedenou v odporu proti příkazu. Zopakoval, že nesouhlasí se závěrem, že by jeho jednání mělo být kvalifikováno jako přestupek, neboť zcela postrádá společenskou škodlivost. Smlouva byla zákaznici odeslána 16 dnů po jejím uzavření, jednalo se o neúmyslné a zcela ojedinělé administrativní pochybení způsobené pozdním dodáním smlouvy podepsané dodavatelem z důvodu

nemoci odpovědného pracovníka dodavatele. Účastník řízení dále prohlásil, že se již samotným vedením přestupkového řízení poučil a bude do budoucna dohlížet na to, aby se podobné jednání neopakovalo. S ohledem na individuální okolnosti případu potom navrhl, aby bylo správní řízení zastaveno.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 03864-7/2025-ERU ze dne 13. května 2025 byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 91c odst. 1 písm. i) energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2024, kterého se dopustil jednáním popsáním v návěti tohoto rozhodnutí, za což mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč.

V rozhodnutí Energetický regulační úřad popsal zjištěný skutkový stav a dospěl k závěru, že jednáním účastníka řízení došlo k naplnění jak formálních znaků přestupku, tak i znaku materiálního. Energetický regulační úřad konstatoval, že rozhodným dnem pro splnění povinnosti zprostředkovatele podle § 11m odst. 5 energetického zákona je den uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky, tj. 29. dubna 2024, přičemž účastník řízení měl povinnost předat (tj. skutečně doručit) spotřebitelce smlouvu nejpozději do 14 dnů od jejího uzavření, tedy do dne 13. května 2024. Zákaznice však písemné vyhotovení smlouvy obdržela až dne 23. května 2024, což je 10 dnů po stanovené lhůtě.

Energetický regulační úřad dospěl k závěru, že v jednání účastníka řízení (překročení stanovené lhůty k předání písemného vyhotovení smlouvy o 10 dnů) je možné shledat jistou společenskou nebezpečnost spočívající v narušení veřejného zájmu na ochraně práv zákaznice, když bylo porušeno právo zákaznice na včasné a úplné seznámení se s konkrétními a závaznými podmínkami smluvního vztahu, které jsou podstatné pro posouzení smluvního závazku, který účastník řízení za zákaznici uzavřel. Současně správní orgán neshledal, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z vytykaného přestupku.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03864-7/2025-ERU ze dne 13. května 2025, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 23. května 2025, podal účastník řízení dne 6. června 2025 rozklad, ve kterém uvedl, že rozhodnutí napadá v celém rozsahu.

Účastník řízení namítá, že napadené rozhodnutí je založeno na nesprávném právním posouzení věci. Předmětné jednání by nemělo být kvalifikováno jako přestupek, neboť zcela postrádá společenskou škodlivost. V daném případě došlo k odeslání smlouvy na adresu zákaznice dne 15. května 2024, 16 dnů ode dne jejího uzavření, když účastník řízení smlouvu podepsanou dodavatelem obdržel s prodlením způsobeným nemocí odpovědného pracovníka dodavatele. Taková situace je naprosto ojedinělá, jelikož účastník řízení má nastavené vnitřní procesy tak, aby plnil všechny povinnosti vůči zákazníkům, které mu zákon ukládá. Nejednalo se tedy o nepoctivý záměr účastníka řízení, ten se snažil smlouvu zákaznici doručit co nejdříve. Zároveň je třeba vzít v úvahu, že dodávka plynu byla zahájena až dne 1. ledna 2025 a zákaznice tak měla dalšího více než půl roku na to, aby v případě, že by s textem smlouvy nesouhlasila, využila svého práva na výpověď smlouvy ve smyslu § 11b odst. 1 energetického zákona.

Účastník řízení má za to, že nezaviněným opožděným předáním smlouvy zákaznici nemohlo dojít ke zkrácení jejích práv, a nemohlo tedy dojít k naplnění materiální stránky přestupku. Při posuzování společenské škodlivosti je nutné vždy přihlídnout k individuálním okolnostem případu. V daném případě byla zákaznice ze strany účastníka opakovaně kontaktována telefonicky, aby měla k dispozici všechny potřebné informace. Zákaznice znala základní podmínky smlouvy s dodavatelem už na základě smluvního vztahu s účastníkem řízení, neboť ve smlouvě o zprostředkování je uvedena maximální přípustná cena plynu včetně maximální doby trvání smlouvy, není tedy možné tvrdit, že by zákaznice měla být v nejistotě ohledně podoby smluvního vztahu mezi ní a dodavatelem.

Z výše uvedených důvodů účastník řízení navrhuje, aby Rada napadené rozhodnutí zrušila a řízení o přestupku zastavila.

IV. Rozhodnutí o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla Rada Energetického regulačního úřadu tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Po posouzení věci se Rada ztotožnila se závěry prvostupňového správního rozhodnutí stran naplnění znaků skutkové podstaty přestupku, nicméně má za to, že nebyly dostatečně posouzeny individuální skutkové okolnosti případu, které odůvodňují přijetí závěru o nízké míře společenské škodlivosti spáchaného přestupku.

Přestupku podle § 91c odst. 1 písm. i) energetického zákona, ve znění účinném do 31. července 2025, se dopustí zprostředkovatel tím, že bezodkladně nepředá spotřebiteli písemné vyhotovení smlouvy podle § 11m odst. 5. Ustanovení § 11m odst. 5 téhož zákona potom stanoví, že zprostředkovatel je povinen předat spotřebiteli písemné vyhotovení smlouvy o dodávce elektřiny nebo plynu nebo smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny nebo plynu, kterou za něho uzavřel, bezodkladně, nejpozději do 14 dnů od jejího uzavření, ne však později než ke dni zahájení dodávky dle takové smlouvy. V této souvislosti Rada poznamenává, že v aktuálně účinném energetickém zákoně je uvedená povinnost stanovena v § 11m odst. 6, neboť s účinností od 1. srpna 2025 došlo k přečíslování uvedeného odstavce, skutková podstata přestupku i stanovená povinnost však zůstaly nezměněny.

Účastník řízení je ode dne 29. září 2022 držitelem oprávnění k činnosti energetického zprostředkovatele č. 742238147. Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 26. dubna 2024 uzavřel se zákaznicí v postavení spotřebitele, paní [REDAKCE], rámcovou smlouvu o zprostředkování v energetických odvětvích, ve které se zavázal pro zákaznici vykonat zprostředkovatelskou činnost spočívající v uspořádání výběrového řízení a sjednání smlouvy o sdružených službách dodávky zemního plynu do odběrného místa zákaznice. Současně s rámcovou smlouvou uzavřela zákaznice s účastníkem řízení dohodu o zastoupení, kterou byl účastník řízení zmocněn, aby zákaznici pro účely a potřeby rámcové smlouvy zastupoval, jednal za ni a na její účet v souvislosti se sjednáním smlouvy o sdružených službách dodávky zemního plynu. Na základě rámcové smlouvy potom účastník řízení uzavřel za zákaznici se společností [REDAKCE] dne 29. dubna 2024 smlouvu o sdružených službách dodávky plynu č. [REDAKCE] s termínem zahájení dodávky ode dne 1. ledna 2025. Z výpisu sledování zásilek vyplývá, že zásilka obsahující předmětnou smlouvu byla převzata provozovatelem poštovních služeb k přepravě dne 15. května 2024, protože však zákaznice nebyla poštovním doručovatelem zastížena, byla zásilka dne 17. května 2024 uložena a následně vyzvednuta zákaznicí dne 23. května 2024.

Z rozkladu je zřejmé, že účastník řízení nerozporuje kontrolní zjištění stran pozdního odeslání smlouvy zákaznici, ale namítá nesprávné právní posouzení zjištěného skutkového stavu, resp. závěr, že jeho jednáním došlo k naplnění všech znaků přestupku, z jehož spáchání byl účastník řízení obviněn. Účastník řízení má za to, že nebyla tedy naplněna tzv. materiální stránka přestupku.

Správní orgán prvního stupně uvedl, že rozhodným dnem pro splnění povinnosti zprostředkovatele podle § 11m odst. 5 energetického zákona je den uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky, tj. 29. dubna 2024, přičemž účastník řízení měl povinnost předat (což vykládá způsobem jako skutečně

doručit) spotřebiteli smlouvu nejpozději do 14 dnů od jejího uzavření, tedy do dne 13. května 2024. Zákaznici však písemné vyhotovení smlouvy obdržela až dne 23. května 2024, což má být 10 dnů po stanovené lhůtě.

V daném případě je zřejmé, že jednáním účastníka řízení došlo k naplnění formální stránky přestupku, z jehož spáchání byl obviněn, neboť k odeslání předmětné smlouvy došlo až po uplynutí zákonem stanovené lhůty, tedy po uplynutí 14 dnů od jejího uzavření, a je tedy vyloučeno, aby byla smlouva zákaznici předána včas. Přesto je nezbytné zabývat se otázkou, jak by měla být vymezena doba, po kterou protiprávní stav trval, tedy od jakého okamžiku je možné považovat povinnost „předat smlouvu“ za splněnou. K této otázce správní orgán prvního stupně uvedl, že povinnost předat smlouvu znamená skutečně ji doručit s tím, že za doručení dokumentu je třeba považovat okamžik, kdy má zákazník dokument fyzicky v rukou. Z napadeného rozhodnutí však není zřejmé, na základě jakých úvah k tomuto závěru dospěl.

Termín „předat“ není v energetickém zákoně blíže definován, jeho výklad je však podstatný pro určení okamžiku spáchání přestupku. Jak již bylo uvedeno výše, správní orgán prvního stupně okamžik předání ztotožnil s okamžikem fyzického doručení zásilky zákaznici, nicméně takový výklad považuje Rada za neudržitelný. Pokud by měl být uvedený termín opravdu vykládán tímto způsobem, mohl by se zprostředkovatel dostat do neřešitelné situace, kdy by se dopustil citovaného přestupku i přesto, že by podepsanou smlouvu odeslal prostřednictvím provozovatele poštovních služeb ihned po jejím uzavření, avšak zákazník by si ji fyzicky na poště vyzvedl až 15. den úložní doby, tedy již po zákonem stanovené lhůtě 14 dnů, případně by si ji nevyzvedl vůbec. Přestože se Rada ztotožňuje se závěrem správního orgánu prvního stupně, že v uvedené 14denní lhůtě by měla smlouva zákazníkovi „dojít“, pojem „dojít“ by měl být podle názoru Rady vykládán v souladu s tzv. teorií dojití, jak ji chápe nejen doktrína, ale také ustálená judikatura.

Právní jednání působí podle § 570 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), vůči nepřítomné osobě od okamžiku, kdy jí projev vůle dojde. Právní jednání vůči nepřítomné osobě vyvolává účinky až v okamžiku, kdy dojde svému adresátovi, avšak v souladu s teorií dojití postačí, že se zásilka dostane do sféry jeho dispozice. K teorii dojití se opakovaně vyjádřila i judikatura, např. Nejvyšší soud v rozsudku sp. zn. 26 Cdo 864/2004 uvedl, že *slovní spojení „dostane do sféry jeho dispozice“ nelze vykládat ve smyslu procesněprávních předpisů. Je jím třeba rozumět konkrétní možnost nepřítomné osoby seznámit se s jí adresovaným právním úkonem. Právní teorie i soudní praxe takovou možností chápe nejen samotné převzetí písemného hmotněprávního úkonu adresátem, ale i ty případy, jestliže doručením dopisu či telegramu, obsahujícího projev vůle, do bytu adresáta či do jeho poštovní schránky, popřípadě i vhozením oznámení do poštovní schránky o uložení takové zásilky, nabytí adresát hmotněprávního úkonu objektivní příležitost seznámit se s obsahem zásilky. Přitom není nezbytné, aby se adresát skutečně seznámil s obsahem hmotněprávního úkonu, dostačuje, že měl objektivně příležitost tak učinit.* Byť se citovaný rozsudek vztahoval k zákonu č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31. prosince 2013, jeho závěry je možné aplikovat i za aktuálně účinného občanského zákoníku (viz závěry usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 20 Cdo 4016/2017 nebo sp. zn. 26 Cdo 1239/2016).

V souladu s výše uvedeným je podle názoru Rady namísto termínu „předat“ vykládat v souladu s teorií dojití tak, že adresát měl možnost se s písemností seznámit. K dojití tak dojde buď fyzickým předáním zásilky, anebo vhozením oznámení o uložení zásilky na poště do poštovní schránky zákazníka. V daném případě byla zásilka uložena na poště dne 17. května 2024, tedy 4 dny po zákonem stanovené lhůtě, když lhůta pro předání smlouvy zákaznici marně uplynula dne 13. května 2024.

V této souvislosti je dále nezbytné zabývat se otázkou míry společenské škodlivosti jednání účastníka. Při posuzování materiální stránky přestupku je nutné vždy vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti uvedeného jednání,

neboť v opačném případě by zákonodárce takové porušení právní normy vůbec nesankcionoval. Jinak řečeno, jednání, jehož formální znaky jsou zákonem označeny za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku, neboť v případě, že se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek. Okolnostmi, které snižují společenskou škodlivost, mohou být *„význam právem chráněného zájmu, který byl přestupkovým jednáním dotčen, způsob jeho provedení a jeho následky, okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, osoba pachatele, míra jeho zavinění a jeho pohnutka“* (viz např. závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 410/2021-37)

Rada po zvážení všech okolností případu dospěla k závěru, že materiální stránka přestupkového jednání sice naplňuje potřebnou míru intenzity, aby bylo namístě učinit závěr o spáchání přestupku, nicméně i přesto ji lze hodnotit jako velmi nízkou. V daném případě se jednalo o ojedinělé pochybení zjištěné na základě podnětu zákazníka a nic nenásvědčuje tomu, že se u účastníka řízení jednalo o běžnou praxi. Byť se v případě přestupků právnických osob jedná o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek, nikoli za zavinění, při posuzování okolností případu je nezbytné přihlídnout i k míře zavinění, když v daném případě ze spisového materiálu ani nevyplyvá, že by se ze strany účastníka řízení jednalo o úmyslné jednání. Odhlédnout nelze ani od skutečnosti, že zásilka byla odeslána pouhé 2 dny po zákonem stanovené lhůtě a do sféry zákaznice byla předána 4 dny po této lhůtě, přičemž začátek dodávky plynu na základě předmětné smlouvy byl až od 1. ledna 2025, tedy více než po půl roce od doručení zásilky, a zákaznice tak měla dostatek času na seznámení s podmínkami smlouvy předtím, než došlo k jejímu plnění.

Podle § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky lze od uložení správního trestu též upustit, jestliže vzhledem k závažnosti přestupku, okolnostem jeho spáchání a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k jeho nápravě. Z výše popsaných důvodů má Rada za to, že byť se jednalo o jednání, které nelze aprobovat a je v rozporu s energetickým zákonem, byla závažnost přestupku v individuálním případě nízká. Podle názoru Rady lze předpokládat, že již projednání věci povede účastníka řízení k tomu, aby se v budoucnu takového jednání nedopustil, proto je namístě od uložení sankce upustit.

Rada tedy přistoupila ke změně výroku I. napadeného rozhodnutí z důvodu nesprávného označení data předání zásilky zákaznici. Současně s ohledem na nižší společenskou nebezpečnost přestupku Rada změnila i výrok II., kdy upustila od uložení správního trestu. Uvedenými změnami nedošlo ani k rozšíření rozsahu trestní odpovědnosti účastníka řízení, ani k rozšíření předmětu řízení, navíc se jedná o změny, které jsou ve prospěch účastníka řízení, proto jsou v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a neporušují zákaz *reformatio in peius*. Výrok III. o nákladech řízení pak zůstává nezměněn.

V. Závěr

Po přezkumu napadeného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako nadřízený správní orgán vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, avšak ve výroku I. prvostupňový správní orgán nesprávně označil datum předání smlouvy zákaznici. Proto byl v uvedeném smyslu výrok I. napadeného rozhodnutí změněn při zachování skutku, když účastník řízení nebyl postižen za jiné či nové protiprávní jednání, a změna proběhla pouze v rámci téže skutkové podstaty přestupku a je navíc ve prospěch účastníka řízení. Současně Rada dospěla k názoru, že společenská škodlivost jednání účastníka řízení byla poměrně nízká, což odůvodňuje upuštění od uložení správního trestu. Z tohoto důvodu Rada upustila od uložení

správního trestu a v tomto smyslu také změnila výrok II., když neshledala nutnost věc vracet k novému projednání.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu dále podat rozklad.

Ing. Jan Šefránek, Ph.D., v.r.
předseda Energetického regulačního úřadu

Rozdělovník:

Domácnost bez starostí s.r.o.